

ΘΕΙΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΨΙΟΣ

ΩΜΑΝΤΙΚΟΣ νέος ὁ κ. Γεγές. Νέος τοῦ συρμοῦ, τῶν σαλιγνῶν καὶ τοῦ σπόρτ. Παγυτοῦ εἶνε μέσα. Ἀγαπητὸς καὶ διὰ τοὺς περιποιητικοὺς τρόπους του καὶ διὰ τὴν κωμικότητά του. Ἐνδύεται κομψότατα—αἱ κακαὶ γλῶσσαι λέγουν ἐπὶ πιστώσει—ὅμιλει μερικὰ γαλλικὰ κατ' ἔρωτα πόκρισιν, ἐπιδεικνύεται ως πολυμαθής ἐνῷ δὲν γνωρίζει τὰ τρία κακὰ τῆς μοίρας του. Κάθε ὅμιλία ἐν τούτοις θὰ τὸν εὔρῃ πρῶτον καὶ καλλίτερον.

Μᾶλλον ὑψηλός, μᾶλλον χονδρός, μᾶλλον ἔξυπνος, μᾶλλον τολμηρός Χρήματα δὲν ἔχει, ἔχει δῆμως ἐνα θεῖον πολὺ πλούσιον. Τὸ παρουσιαστικόν του ἀπατᾷ· εἰμπορεῖτε καλλιστανὰ τὸν ἐκλάβητε τουλαχιστον ὡς γραμματέων

224

τῆς Γαλλικῆς πρεσβείας. Ὄμοι τετράγωνοι· μόνον τὸ μυαλό του δὲν εἶνε τετραγωνικό. Ἀπὸ τὴν μανίαν τῆς ἐπιδείξεως καταντῷ τόσον γελοῖος, ὥστε προτιμᾶται νὰ φαίνεται κωμικός, ἀρκεῖ νὰ μὴ τὸν ἐκλάσουν ὡς μπουζούα. Ὅλα λάμπουν ἐπάνω του· τὸ καπέλλο του, τὰ μαλλιά του, τὸ κολλάρο του, ἢ καρφίτσα τοῦ λαϊμοδέτου του, ἢ λαβὴ τοῦ μπαστουνγοῦ του, τὰ πακούτσα του· δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ τὸν ἐκλάβετε ως δραπέτην τῆς βιτρίνας τοῦ Χρυσικούλου. Ὄταν περιπατεῖ, δροθοῦται ἀλύγιστος καὶ ἀγέρωχος, ὡς στυλοβάτης ἀρχαίου ναοῦ. Χωμένος, τώρα τὸν χειμῶνα, εἰς τὸ μακρὺ καὶ πλατύ ἐπανωφόρι του περνᾷ ως μετέωρον μὲ μίαν τροχιάν ἀξιοσημείωτον ἀνὰ τὰς ἀριστοκρατικὰς συνοικίας, θηρεύει νύμφην ἀπὸ ἔτῶν, ποδηλατεῖ, σύρει μίαν φωτογραφικὴν μηχανὴν τὴν δόποιαν εἴχε δανεισθῆ καὶ εἴχε λησμονήσηρ νὰ ἐπιστρέψῃ, πίνει οὖζο μὲ γκροζέγ, καὶ δταν εύδοκηση νὰ φανῇ γενναιόδωρος ὁ πλήρης χρυσίου καὶ ἀρθρίτιδος θεῖος παιᾶς πόκερ. Ἀπαξ ἀπεπειράθη καὶ νὰ μονομαχήσῃ.

Θεῖος δὲ ἔστιν ἐνα παχύδερμον γερεντοπαλλήκαρον. Ἀλληλογραφεῖ μὲ δόλους τοὺς ἐφευρέτας βαφῆς τριγῶν, κάμνει συλλογὴν ἀπὸ κάρτ ποστάλ καὶ συγνάζει εἰς τὸ Ζάππειον. Ἀνοικτόκαρδος, ἔρωτόληπτος καὶ φιλομειδής. Τὸ μόνον ποῦ προδίδει τὴν ἡλικίαν του εἶνε τὰ πρεσβυαπικὰ γυαλιά, μὲ τὰ δόποια εἶνε φορτωμένη ἡ εὐτραφῆς μύτη του.

Ἐνα βράδυ εἴχεν ὄριση ὁ Γεγές τὴν Δευτροστοιχίαν ως τόπον συνεντεύξεως εἰς μίαν Γαλλίδα παιδαγωγόν. Κατόπιν ἐπανειλημμένων ἵχνηλατικῶν ἐπιδρομῶν καὶ ἐπιμόνων παρακλήσεων τὴν εἴχε πείση δτι ἐπρεπε νὰ συνομιλήσουν. Εἰς τὸ νυκτερινὸν σκότος αἱ σκιαὶ των ἐλαφραὶ διωλίσθησαν. Ἡ γαλλικὴ γλῶσσα δὲν τὸν ἔβοήθησε τόσον, δσον τὰ μονοσύλλαβα ἐπιφωνήματα καὶ τῶν χειρῶν αἱ πυρετώδεις κινήσεις. Ἡ ἀτυχῆς φίλη του σχεδόν δὲν ἐνύησε τιποτε καὶ παρέστη ἀνάγκη μερικῶν στε-

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

να γιμών έκ μέρους τοῦ Γεγέ. "Αλλὰ καὶ αὐτοὶ δὲν ἔσχυσαν νὰ θερμάνουν τὸ κατάψυχον

φλέγμα τῆς ζένης παιδαγωγοῦ καὶ μία φαεινὴ ιδέα ἡστραφεν εἰς τὸ σκοτεινόν κρανίον του. Κάτινὰ τῆς χαρίσης. Καί τῆς δίδετό διλόχρυσον ὠρολόγι του, δῶρον πολύτιμον τοῦ

σεβαστοῦ θείου του. Η Ἐλβίρα τὸ ἔλαβε μετὰ συγκινήσεως καὶ ή συνέντευξις... ἐπῆρε τέλος.

Μετὰ δύο ἡμέρας ή καρδία τοῦ Γεγέ ἔφιλοξένησε μίαν νέαν κατάκτησιν. Μία διδασκαλίσσα — "Ἐλληνὶς αὐτὴ — μανιώδης ποδηλάτοις τὸν εἶλκυσε.

Η συνεννόησις ἡτο ἡδη εὔχολος. Συνεννόησις καὶ διὰ τῶν χειλέων ἀφοῦ ἐπρόκειτο περὶ ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ διὰ τῶν πο-

δῶν, ώς ἐκ τοῦ ποδηλάτου. Καμμιὰ φορὰ διμιούν φρονιμώτερα καὶ εὐγλωτότερα τὰ πόδια ἀπὸ τὰ χείλη.

Συνητήθησαν εἰς τὴν ἔξοχὴν καὶ ἔνας παχύτατος κορμὸς ἔχρησίμευσεν ως μάρτυς τῶν αἰσθηματικῶν παρακρούσεων τῶν δύο ποδηλάτων. Ἐχάραξεν ἐκεῖνος εἰς τὸν κορμὸν τὰ δύνματα των καὶ μετ' ὀλίγον τὰ χείλη των μεταξὺ κορμοῦ καὶ ποδηλάτων ἀπεστήθιζαν ἐν ταχαμματικὸν κανόνα : "Οτι τὰ βραχέα γίνονται μακρά, δταν κ.λ.π.

Κατὰ τὴν σιγμὴν τοῦ φιλίματος διὰ τὸ ἐπίσημον παρίστατο παρὰ τοὺς πόδας, ἀλλὰ μὲ ἑστραμμένα τὰ νῶτα, καὶ εἰς σκύλαξ.

"Ἐπέστρεφχν μὲ τὰ ποδήλατά των περὶ τὸ ἐσπέρας εἰς τὴν πόλιν, δτε ἄλλη φαεινὴ ιδέα ἐφώτισε τὸν ἔγκεφχλον τοῦ Γεγέ. Νά περάσουν ἀπὸ τὸ Ζάππειον. Καὶ ὡς τῆς εὐτυχίας !

Βλέπουν τὸν σεβαστὸν θεῖον καθήμενον εἰς ἐπόκεντρον μέρος τοῦ καφενείου ἀναγινώσκοντα μίαν ἐφημερίδα, ἀπέναντι δὲ μίαν κυρίαν βυθισμένην καὶ αὐτὴν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν. Η δεύτερη είναι δύμας τοῦ Γεγέ διέγνωσεν δτι ἡ κυρία αὐτὴ ἦτο ἡ... Γαλλίς του καὶ δτι μεταξὺ τῶν φιλανγγινωστῶν διημείσθοντο καὶ ψιθυρισμοί, οἱ δποῖοι βέβαια δὲν θὰ εἶχαν καμμίαν σχέσιν μὲ τὰ περὶ ἔξωτερικῆς πολιτικῆς ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων. Δὲν εἴπε τίποτε ὁ Γεγές, ἀλλὰ καὶ κάτι τι ἐσκέφθη διὰ τὴν νέαν αὐτὴν φάσιν τῶν ἐρωτοπληξιῶν τῆς Γαλλίδος.

"Ο ἥλιος — θὰ ἔγραφε σύγχρονος διηγηματογράφος — ἔκλινε πρὸς τὴν δύσιν του, τὰ νέφη ἔχρυσιζόντο, τὰ δένδρα ἔτριζαν, τὰ πουλιά ἔφλυάρουν, τὰ νερά κ.λ.π. δταν ὁ Γεγές ἀναγγέλλει εἰς τὸν θείον του δτι ἔχασε τὸ ὠρολόγι του.

"Αφοῦ τὸ εἶχε χαρίση, ἐπρεπεν αὐτὸς νὰ ἔποκτήσῃ ἀλλο. Ο θεῖος ἐπιπλήττει διὰ τὴν ἔπροσεξίαν τὸν ἀνεψιόν, δστις δύμας πληροφορεῖ σοβαρώτατα τὸν θεῖον δτι κάτι εὐχάριστον ἔχει νὰ τοῦ ἀναγγείλη.

— Τί θὰ μου εἰπῆς ἔνοητε; ἐρωτᾷ πονηρῶς ὁ θεῖος.

— "Οτι μία πλουσία μου ἐπρότεινε γάμον...

— Νὰ τὴν πάρης καὶ νὰ μὲ ξεφορτώνεσαι.

— "Αλλὰ... χωρὶς ὠρολόγι;

— Νά, πέρος το καὶ αὐτό.

Καὶ δ ὁ θεῖος δίδει εἰς τὸν Γεγέν τὸ ὠρολόγι του, ἀκριβῶς ἔκεινο ποῦ εἶχε χαρίση ὁ Γεγές εἰς τὴν Ἐλβίραν καὶ ή ὄποια εἰς ἔνδειξιν ἐκτιμήσεως τὸ εἶχε χαρίση εἰς τὸν θεῖον, μὴ γνωρίζουσα δτι ὁ Γεγές ἡτο ἀνεψιός τοῦ θείου του!

Δὲν ἔδούλευε δύμας τῷρολόγι. Ἐν τούτοις ἔθεωρησε ὁ Γεγές περιττὸν νὰ τὸ κουρδίσῃ, διότι ἀρκετά τὸν εἶχαν κουρδίση η ἀπιστία τῆς Γαλλίδος καὶ ή γενναιοδωρία τοῦ θείου.

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

